

Sygn. akt I NO 32/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 maja 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Bojańczyk (przewodniczący)
SSN Marek Dobrowolski
SSN Mirosław Sadowski (sprawozdawca)

w sprawie z odwołania Ł. K.

od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa Nr (...)/2018 z dnia 18 października 2018 r.

w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na pięć wolnych stanowisk sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym w L., ogłoszonych w Monitorze Polskim z 2018 r., poz. 292 z udziałem A. B., A. J., A. K., S. K., J. T.

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 7 maja 2019 roku

oddala odwołanie

UZASADNIENIE

Uchwałą nr (...)/2018 KRS z dnia 18 października 2018 r. w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na pięć wolnych stanowisk sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym w L., ogłoszonych w Monitorze Polskim z 2018 r., poz. 2(...). Na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy z

dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz.U. z 2018 r., poz. 389 ze zm.), Krajowa Rada Sądownictwa przedstawiła Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosek o powołanie Pani A. B., Pani A. J., Pani A. K., Pani S. K. i Pani J. T. (pkt 1) oraz nie przedstawiła Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosku o powołanie Pani A. B., Pani B. I., Pana Ł. K., Pani J. K., Pani M. L., Pani A. M., Pani A. M. i Pani M. Z. do pełnienia urzędu na pięć wolnych stanowisk sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym w L. (pkt 2).

W uzasadnieniu Krajowa Rada Sądownictwa wskazała, że na pięć wolnych stanowisk sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym w L., ogłoszonych w Monitorze Polskim z 2018 r., pod. poz. 2(...), zgłosili się: Pani A. B. - sędzia Sądu Rejonowego w Z., Pani A. B. - sędzia Sądu Rejonowego w L., Pani B. I. - sędzia Sądu Rejonowego w L., Pani A. J. - sędzia Sądu Rejonowego w G., Pani A. K. - sędzia Sądu Rejonowego w L., Pani S. K. - sędzia Sądu Rejonowego w L., Pan Ł. K. - sędzia Sądu Rejonowego w W., Pani J. K. - sędzia Sądu Rejonowego w L., Pani M. L. - sędzia Sądu Rejonowego w Z., Pani A. M. - sędzia Sądu Rejonowego w L., Pani A. M. - sędzia Sądu Rejonowego w L., Pani J. T. - sędzia Sądu Rejonowego w L., Pani M. Z. - sędzia Sądu Rejonowego w L.

Krajowa Rada Sądownictwa umorzyła postępowanie w stosunku do P. K. uchwałą nr (...)/2018 z 9 maja 2018 r., z uwagi na cofnięcie zgłoszenia.

W celu przygotowania sprawy do rozpatrzenia na posiedzeniu Rady, Przewodniczący Rady wyznaczył zespół, zawiadomił Ministra Sprawiedliwości o jego powołaniu oraz o sprawach indywidualnych przekazanych zespołowi w celu przygotowania ich do rozpatrzenia na posiedzeniu Rady. Minister Sprawiedliwości nie przedstawił opinii w trybie art. 31 ust. 2b ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz.U. z 2018 r., poz. 389 ze zm.; dalej: ustawa o KRS).

Na posiedzeniu w dniu 15 października 2018 r. zespół członków Krajowej Rady Sądownictwa zapoznał się ze zgromadzonymi w sprawie materiałami, przeanalizował je, omówił wszystkich kandydatów, odbył naradę i uznał, że materiały są wystarczające do zajęcia stanowiska w sprawie. Podczas głosowania członkowie zespołu na: Panią A. B. oddali 3 głosy „za”, nie oddając głosów „przeciw” i „wstrzymujących się”, Panią A. J. oddali 3 głosy „za”, nie oddając głosów

„przeciw” i „wstrzymujących się”, Panią A. K. oddali 2 głosy „za”, nie oddając głosów „przeciw”, przy 1 głosie „wstrzymującym się”, Panią S. K. oddali 3 głosy „za”, nie oddając głosów „przeciw” i „wstrzymujących się” i Panią J. T. oddali 3 głosy „za”, nie oddając głosów „przeciw” i „wstrzymujących się”. Członkowie zespołu na pozostałe osoby: Panią A. B. nie oddali głosów „za” ani „przeciw”, przy 3 głosach „wstrzymujących się”, Panią B. I. oddali 1 głos „za”, przy braku głosów „przeciw” i 2 głosach „wstrzymujących się”, Pana Ł. K. oddali 1 głos „za”, przy braku głosów „przeciw” i 2 głosach „wstrzymujących się”, Panią J. K. nie oddali głosów „za” ani „przeciw”, przy 3 głosach „wstrzymujących się”. Panią M. L. nie oddali głosów „za” ani „przeciw”. przy 3 głosach „wstrzymujących się”, Panią A. M. nie oddali głosów „za” ani „przeciw”, przy 3 głosach „wstrzymujących się”, Panią A. M. nie oddali głosów „za” ani „przeciw”, przy 3 głosach „wstrzymujących się” i Panią M. Z. nie oddali głosów „za” ani „przeciw”, przy 3 głosach „wstrzymujących się”. W wyniku powyższego głosowania zespół przyjął stanowisko o rekomendowaniu Krajowej Radzie Sądownictwa na pięć wolnych stanowisk sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym w Ł.: Pani A. B., Pani A. J., Pani A. K., Pani S. K. i Pani J. T. W ocenie zespołu w niniejszym postępowaniu nominacyjnym poziom poparcia Kolegium Sądu Apelacyjnego w (...) i Zgromadzenia Przedstawicieli Sędziów Apellacji (...), a także uzyskane przez kandydatów oceny kwalifikacji nie są miarodajne, ponieważ nie w każdym przypadku odzwierciedlają rzeczywisty poziom ich kwalifikacji. Na podstawie analizy całokształtu dokumentacji zgromadzonej w tym postępowaniu nominacyjnym zespół uznał, że wysokie, wyróżniające i odpowiadające wymogom orzekania w sądzie okręgowym kwalifikacje posiadają obecnie Pani A. B., Pani A. J., Pani A. K., Pani S. K. i Pani J. T.

Krajowa Rada Sądownictwa wskazała, że pozostali uczestnicy postępowania są dobrymi kandydatami jednak nie wypełniają, ocenianych łącznie, kryteriów wyboru wymienionych w art. 35 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy o KRS w stopniu uzasadniającym przedstawienie Prezydentowi RP wniosków o ich powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu okręgowego. Przedstawiając powyższe, zespół kierował się dyspozycją art. 35 ust. 1 i 2 pkt 1 i 2 ustawy o KRS, zgodnie z którym, jeżeli na stanowisko sędziowskie zgłosił się więcej niż jeden kandydat, zespół opracowuje listę rekomendowanych kandydatów, przy ustalaniu

kolejności na liście kierując się przede wszystkim oceną ich kwalifikacji, a ponadto uwzględniając doświadczenie zawodowe, w tym doświadczenie w stosowaniu przepisów prawa, dorobek naukowy, opinie przełożonych, rekomendacje, publikacje i inne dokumenty dołączone do karty zgłoszenia, a także opinię kolegium właściwego sądu oraz ocenę właściwego zgromadzenia ogólnego sędziów.

Krajowa Rada Sądownictwa wskazała, że podejmując niniejszą uchwałę, wzięła pod uwagę, że kandydaci biorący udział w niniejszym postępowaniu spełniają wymagania ustawowe, określone w art. 63 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz.U. z 2018 r., poz. 23 ze zm., dalej: u.s.p.).

Dokonując oceny kandydatów, Rada kierowała się także kryteriami wymienionymi w art. 35 ust. 2 ustawy o KRS, w tym: ocenami kwalifikacyjnymi, doświadczeniem zawodowym kandydatów, opiniami przełożonych, ocenami ze studiów i z egzaminu zawodowego oraz uzyskanym poparciem środowiska sędziowskiego.

Krajowa Rada Sądownictwa wyjaśniła, że po wszechstronnym rozważeniu całokształtu okoliczności sprawy uznała, że Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej zostanie przedstawiony wniosek o powołanie Pani A. B., Pani A. J., Pani A. K., Pani S. K. i Pani J. T.

W dalszej kolejności Rada przedstawiła sylwetki kandydatów pozytywnie ocenionych w procedurze konkursowej:

1. Pani A. B. urodziła się w 1975 r. w C. W 1999 r. ukończyła wyższe studia prawnicze na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu w (...), uzyskując tytuł magistra z wynikiem bardzo dobrym. Po odbyciu aplikacji sądowej złożyła w 2002 r. egzamin sędziowski z wynikiem bardzo dobrym. Z dniem 1 sierpnia 2002 r. została mianowana asesorem sądowym w Sądzie Rejonowym w L. Orzekała w VII Wydziale Grodzkim. Postanowieniem Prezydenta RP z 4 października 2005 r. została powołana do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Rejonowego w L. W dalszym ciągu orzekała w VII Wydziale Grodzkim. Z dniem 24 września 2007 r. została przeniesiona do orzekania w I Wydziale Cywilnym a z dniem 5 stycznia 2010 r. do VII Wydziału Cywilnego. Od 1 kwietnia 2016 r. ponownie orzeka w I Wydziale Cywilnym tego Sądu a z dniem 23 stycznia 2017 r. powierzono jej

pełnienie funkcji zastępcy Przewodniczącej tego Wydziału. Od 2015 r. orzeka również w ramach jednorazowych delegacji w Sądzie Okręgowym w L.

Kandydatura Pani A. B. została oceniona przez sędziego wizytatora jako bardzo dobra. Dane statystyczne dotyczące pracy Pani sędzi wskazywać na dobrą ilość załatwień i lepszą niż średnia wydziałowa stabilność orzecznictwa. W żadnej ze spraw rozpoznawanych przez Panią sędzię nie doszło do uchylenia orzeczenia. Postępowania sądowe prowadzone są przez kandydatkę bardzo sprawnie. Także terminowość sporządzanych uzasadnień nie budzi w ocenie wizytatora żadnych zastrzeżeń.

2. Pani A. J. urodziła się w 1971 r. w G. W 1995 r. ukończyła wyższe studia prawnicze na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu (...), uzyskując tytuł magistra z wynikiem bardzo dobrym. Po odbyciu aplikacji sądowej złożyła w 1997 r. egzamin sędziowski z wynikiem ogólnym dobrym. Z dniem 3 listopada 1997 r. została mianowana asesorem sądowym w Sądzie Rejonowym w G. Orzekała w IV Wydziale Pracy. Postanowieniem Prezydenta RP z 24 września 1999 r. została powołana do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Rejonowego w G.. W dalszym ciągu orzekała w IV Wydziale Pracy w którym zastępowała Przewodniczącą tego Wydziału. Od 1 września 2004 r. do 1 lipca 2009 r. dodatkowo pełniła funkcję Przewodniczącej Zamiejscowego Wydziału Ksiąg Wieczystych z siedzibą w G. Od 1 stycznia 2010 r. orzeka w I Wydziale Cywilnym Sądu Rejonowego w G.. W latach 2010-2018 pełniła przez dwie kolejne kadencje funkcję Prezesa tego Sądu. Ponadto od 2001 r. orzeka w ramach jednorazowych delegacji w Sądzie Okręgowym w L.

Praca i kwalifikacje zawodowe Pani A. J. zostały ocenione przez sędziego wizytatora pozytywnie. Zdaniem oceniającego Pani sędzia wykazuje duże zaangażowanie w realizację powierzonych obowiązków orzeczniczych. Orzecznictwo kandydatki cechuje się wysokim poziomem merytorycznym a uzasadnienia sporządzane są w sposób jasny, spójny i logiczny.

3. Pani A. K. urodziła się w 1978 r. w W.. W 2002 r. ukończyła wyższe studia prawnicze na Wydziale Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu (...) uzyskując tytuł magistra z wynikiem dobrym plus. Po odbyciu aplikacji sądowej złożyła we wrześniu 2005 r. egzamin sędziowski z łączną oceną bardzo dobrą. Od 1

października 2005 r. do 30 kwietnia 2006 r. była zatrudniona na stanowisku referenta prawnego w Kancelarii Adwokackiej adw. Z.K. w L.. Od 1 maja 2006 r. do 16 maja 2007 r. była zatrudniona na stanowisku asystenta sędziego w Sądzie Okręgowym w L.. Z dniem 17 maja 2007 r. została mianowana asesorem sądowym w Sądzie Rejonowym w L.. Orzekała w VI Wydziale Grodzkim. Postanowieniem Prezydenta RP z 16 lipca 2009 r. została powołana do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego w Sądzie Rejonowym w L.. W dalszym ciągu orzekała w VI Wydziale Grodzkim. W 2010 r. została przeniesiona do I Wydziału Cywilnego. Z dniem 1 lipca 2015 r. została przeniesiona na własną prośbę na stanowisko sędziego Sądu Rejonowego w L.. Orzeka w I Wydziale Cywilnym. Od 2015 r. orzekała w ramach jednorazowych delegacji w Sądzie Okręgowym w L.. Od 14 marca 2018 r. pełni obowiązki sędziego w ramach stałej delegacji udzielonej przez Ministra Sprawiedliwości w Sądzie Okręgowym w L..

Praca i kwalifikacje zawodowe Pani A. K. zostały ocenione pozytywnie przez sędziego wizytatora. Zdaniem oceniającego kandydatka posiada dużą wiedzę z zakresu szeroko rozumianego prawa cywilnego i procedury cywilnej. Materia spraw, w których orzekała Pani sędzia jest różnorodna. Wysoki poziom sporządzanych uzasadnień, trafność orzeczeń w sprawach zróżnicowanych tematycznie i o różnym stopniu skomplikowania oraz niewielki stopień zaskarżalności orzeczeń to elementy - zdaniem wizytatora - które przemawiają za uznaniem Pani sędzi za właściwego kandydata do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu okręgowego.

4. Pani S. K. urodziła się w 1977 r. w W.. W 2001 r. ukończyła wyższe studia prawnicze na Wydziale Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu (...), uzyskując tytuł magistra z wynikiem bardzo dobrym. Po odbyciu aplikacji sądowej złożyła we wrześniu 2004 r. egzamin sędziowski z łączną oceną bardzo dobrą. od 1 października 2004 r. do 6 marca 2005 r. była zatrudniona na stanowisku asystenta sędziego w Sądzie Okręgowym w L.. Z dniem 7 marca 2005 r. została mianowana asesorem sądowym w Sądzie Rejonowym w G.. Postanowieniem Prezydenta RP z 12 lutego 2009 r. została powołana do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Rejonowego w G.. Z dniem 1 lipca 2010 r. została przeniesiona na stanowisko sędziego Sądu Rejonowego w L.. Orzeka w I Wydziale Cywilnym. Od 1

kwietnia 2016 r. do 22 stycznia 2017 r. pełniła funkcję zastępcy Przewodniczącego tego Wydziału a od 23 stycznia 2017 r. pełni funkcję Przewodniczącej I Wydziału Cywilnego Sądu Rejonowego w L.. Od 2014 r. orzeka w ramach jednorazowych delegacji w Sądzie Okręgowym w L..

Zdaniem sędziego wizytatora Pani S. K., jest dobrym kandydatem do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu okręgowego. Dane statystyczne dotyczące pracy Pani sędzi wskazują na dobrą liczbę załatwień i stabilność orzecznictwa. Kandydatka jest bardzo dobrze przygotowana do rozpraw, wypracowała umiejętną koncepcję rozpoznawania spraw, posiada umiejętność podejmowania decyzji i trafnego korzystania z przepisów prawa. Postępowania prowadzone są sprawnie a uzasadnia orzeczeń sporządzane bardzo starannie z poszanowaniem wszelkich reguł proceduralnych.

5. Pani J. T. urodziła się w 1976 r. w Opolu. W 2000 r. ukończyła wyższe studia prawnicze na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu (...), uzyskując tytuł magistra z wynikiem bardzo dobrym. Po odbyciu aplikacji sądowej złożyła w kwietniu 2003 r. egzamin sędziowski z wynikiem ogólnym dobrym. Od 8 sierpnia 2000 r. do czerwca 2003 r. była zatrudniona na stanowisku pracownika biurowego a następnie asystenta radcy prawnego w spółce [...] i S-ka Kancelarii Prawnej sp.k. w W.. Od 1 lipca 2003 r. do 25 kwietnia 2004 r. była zatrudniona na stanowisku asystenta sędziego w Sądzie Okręgowym w L.. Z dniem 26 kwietnia 2004 r. została mianowana asesorem sądowym w Sądzie Rejonowym w L.. Orzekała w I Wydziale Cywilnym. Postanowieniem Prezydenta RP z 8 stycznia 2008 r. została powołana do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Rejonowego w L.. Orzeka w I Wydziale Cywilnym. Od 27 marca 2015 r. do 31 stycznia 2016 r. pełniła obowiązki zastępcy przewodniczącego I Wydziału Cywilnego a od 1 lutego 2016 r. powierzono jej pełnienie funkcji przewodniczącej tego wydziału, którą sprawowała do 23 stycznia 2017 r. Od 2013 r. orzeka w ramach jednorazowych delegacji w Sądzie Okręgowym w L.. Od 23 stycznia 2017 r. do 22 lipca 2018 r. była delegowana przez Ministra Sprawiedliwości do pełnienia obowiązków sędziego w Sądzie Okręgowym w L..

Praca i kwalifikacje zawodowe Pani J. T. zostały ocenione pozytywnie przez sędziego wizytatora. Zdaniem opiniującego kandydatka posiada dużą wiedzę z

zakresu szeroko rozumianego prawa cywilnego i procedury cywilnej. Materia spraw w których orzeka kandydatka jest różnorodna. Wysoki poziom sporządzanych uzasadnień, trafność orzeczeń w sprawach zróżnicowanych tematycznie i o różnym stopniu skomplikowania oraz niewielki stopień zaskarżalności orzeczeń, przemawiają, zdaniem wizytatora za uznaniem Pani sędzi za właściwego kandydata do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu okręgowego.

Krajowa Rada Sądownictwa stwierdziła, że przy podejmowaniu decyzji kierowała się ocenami kwalifikacyjnymi oraz doświadczeniem zawodowym kandydatów. Osoby przedstawione z wnioskiem o powołanie posiadają rozległą wiedzę, popartą dużym doświadczeniem zawodowym. Wysokie kwalifikacje zawodowe znajdują odzwierciedlenie w bardzo dobrych, dobrych i pozytywnych ocenach ich pracy oraz opiniach służbowych. Wybrane kandydatki brały udział w różnych formach doskonalenia zawodowego studiach podyplomowych, licznych szkoleniach i konferencjach naukowych, w tym zorganizowanych przez Krajową Szkołę Sądownictwa i Prokuratury. Pozostali kandydaci w ocenie rady posiadają wysokie kwalifikacje zawodowe, uprawniające do ubiegania się o urząd sędziego sądu okręgowego, jednak w świetle wszystkich kryteriów wyboru nie okazali się kandydatami lepszymi niż Pani A. B., Pani A. J., Pani A. K., Pani S. K. i Pani J. T..

W dalszej kolejności Rada przedstawiła sylwetki kandydatów, którzy nie uzyskali poparcia Rady w toku postępowania konkursowego.

6. Pani A. B. urodziła się w 1980 r. w J.. W 2004 r. ukończyła wyższe studia prawnicze na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu im. [...] w [...], uzyskując tytuł magistra z wynikiem dostatecznym. Po odbyciu aplikacji sądowej złożyła w 2007 r., egzamin sędziowski z łącznym wynikiem bardzo dobrym. Od 1 października 2007 r. do 31 lipca 2008 r. była zatrudniona na stanowisku asystenta sędziego w Sądzie Okręgowym w L. a od 1 sierpnia 2008 r. do 30 czerwca 2009 r. na stanowisku referendarza sądowego w Sądzie Rejonowym w L.. Od 1 lipca 2009 r. do 24 sierpnia 2010 r. pełniła czynności referendarskie w Sądzie Rejonowym w L.. Postanowieniem Prezydenta RP z 1 czerwca 2010 r. została powołana do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Rejonowego w Z.. Orzeka w I Wydziale Cywilnym.

Kandydatka uzyskała pozytywną ocenę swojej pracy i kwalifikacji zawodowych. Zdaniem sędziego wizytatora Pani A. B. jest dobrym kandydatem do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu okręgowego.

7. Pani B. I. urodziła się w 1973 r. w L.. W 1997 r. ukończyła wyższe studia prawnicze na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu im. [...] w [...] uzyskując tytuł magistra z wynikiem bardzo dobrym. Po odbyciu aplikacji sądowej złożyła w 1999 r. egzamin sędziowski z wynikiem dobrym, Od 1 lutego do 7 kwietnia 2000 r. była zatrudniona na stanowisku starszego inspektora w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych - Oddział w L.. Z dniem 10 kwietnia 2000 r. została mianowana asesorem sądowym w Sądzie Rejonowym w L.. Orzekała w IV Wydziale Pracy a następnie w II Wydziale Karnym. Od 2003 r. orzekała w VII Wydziale Grodzkim. Postanowieniem Prezydenta RP z 4 grudnia 2002 r. została powołana do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Rejonowego w L.. Orzekała w VII Wydziale Grodzkim a następnie w VIII Wydziale Karnym. Z dniem 1 czerwca 2015 r. została przeniesiona do orzekania w V Wydziale Gospodarczym. W latach 2012-2016 pełniła funkcję Wiceprezesa Sądu Rejonowego w L..

Praca i kwalifikacje zawodowe kandydatki zostały ocenione pozytywnie przez sędziego wizytatora. Zdaniem oceniającego Pani B. I. jest bardzo dobrym kandydatem do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu okręgowego.

8. Pan Ł.J.K. urodził się w 1979 r. w W.. W 2004 r. ukończył wyższe studia prawnicze na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu (...), uzyskując tytuł magistra z wynikiem dobrym. Po odbyciu aplikacji sądowej złożył w 2007 r. egzamin sędziowski z wynikiem ogólnym dobrym plus. Od 1 sierpnia 2000 r. do 31 października 2007 r. pracował na stanowisku asystenta w Kancelarii Prawnej [...] s.c. w W.. Od 2 listopada 2007 r. do 8 listopada 2010 r. był zatrudniony w Sądzie Okręgowym w Ś. na stanowisku asystenta sędziego. Postanowieniem Prezydenta RP z 19 października 2010 r. został powołany do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Rejonowego w W.. Do 25 września 2011 r. orzekał w VIII Wydziale Cywilnym, a od 26 września 2011 r. w VI Wydziale Gospodarczym. W okresie od 1 stycznia do 31 grudnia 2015 r. orzekał na pół etatu w VIII Wydziale Cywilnym i na pół etatu w VI Wydziale Gospodarczym. Od 1 stycznia 2016 r. orzeka w VI Wydziale Gospodarczym w wymiarze pełnego etatu. Z dniem 1 kwietnia 2017 r. powierzono

mu funkcję zastępcy Przewodniczącego VI Wydziału Gospodarczego w Sądzie Rejonowym w W.. Od 2012 r. orzeka w ramach jednorazowych delegacji w Sądzie Okręgowym w L.. Ponadto od 1 października do 31 grudnia 2014 r. był delegowany przez Ministra Sprawiedliwości do pełnienia obowiązków sędziego w Sądzie Okręgowym w Ś..

Zdaniem sędziego wizytatora oceniającego pracę i kwalifikacje zawodowe kandydata Pana Ł. J. K. jest bardzo dobrą do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu okręgowego,

9. Pani J. K. urodziła się w 1973 r. w W.. W 1997 r. ukończyła wyższe studia prawnicze na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu (...), uzyskując tytuł magistra z wynikiem bardzo dobrym. Po odbyciu aplikacji sądowej złożyła w kwietniu 2001 r. egzamin sędziowski z wynikiem ogólnym. Od 9 września do 8 grudnia 1997 r. była zatrudniona na stanowisku referenta w Rejonowym Urzędzie Pracy w W. Od 1 lutego 1999 r. do 30 kwietnia 1999 r. była zatrudniona w dziale prawnym B. s.c. na stanowisku pracownika biurowego, Od 1 lipca 1999 r. do 30 czerwca 2001 r. była zatrudniona początkowo jako pracownik biurowy a następnie jako asystent radcy prawnego w Kancelarii Prawnej (...) s.k. w W. Z dniem 5 lipca 2001 r. została mianowana asesorem sądowym w Sądzie Rejonowym w Z. Orzekała w III Wydziale Rodzinnym i Nieletnich. Z dniem 1 grudnia 2002 r. powierzono jej pełnienie obowiązków Przewodniczącej III Wydziału Rodzinnego i Nieletnich, którą sprawowała do 27 marca 2014 r. Postanowieniem Prezydenta RP z 2 października 2003 r. została powołana do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Rejonowego w Z. W dalszym ciągu orzekała w III Wydziale Rodzinnym i Nieletnich. Z dniem 1 kwietnia 2016 r. została przeniesiona na stanowisko sędziego Sądu Rejonowego w L. Orzeka w V Wydziale Gospodarczym.

Praca i kwalifikacje zawodowe Pani J. K. zostały ocenione przez sędziego wizytatora jako pozytywne.

10. Pani M. L. urodziła się w 1975 r. w L. W 1999 r. ukończyła wyższe studia prawnicze na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu (...) uzyskując tytuł magistra z wynikiem bardzo dobrym. Po odbyciu aplikacji sądowej złożyła w 2002 r. egzamin sędziowski z wynikiem bardzo dobrym. Z dniem 1 sierpnia 2002 r. została mianowana asesorem sądowym w Sądzie Rejonowym w Z.. Orzekała w III

Wydziale Rodzinnym i Nieletnich. Postanowieniem Prezydenta RP z 4 października 2005 r. została powołana do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Rejonowego w Z. Orzeka w I Wydziale Cywilnym. Od 1 kwietnia 2007 r. do 7 lutego 2014 r. była delegowana do pełnienia czynności administracyjnych w Ministerstwie Sprawiedliwości. Powierzono jej obowiązki głównego specjalisty w Departamencie Orzeczeń i Probacji. Od 7 lipca 2008 r. pełniła obowiązki naczelnika Wydziału Wykonywania Orzeczeń Rodzinnych i Nieletnich w tym Departamencie a od 1 lipca 2009 r. do 8 listopada 2013 r. pełniła obowiązki zastępcy dyrektora Departamentu Wykonywania Orzeczeń i Probacji. Od 9 listopada 2013 r. powierzono jej obowiązki głównego specjalisty w tym Departamencie. Z dniem 28 marca 2014 r. powierzono jej funkcję Przewodniczącej I Wydziału Cywilnego Sądu Rejonowego w Z.

Praca i kwalifikacje zawodowe Pani M. L. zostały ocenione pozytywnie przez sędziego wizytatora.

11. Pani A. M. w 1998 r. ukończyła wyższe studia prawnicze na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu (...), uzyskując tytuł magistra z wynikiem dobrym. Po odbyciu aplikacji sądowej złożyła w kwietniu 2001 r. egzamin sędziowski z wynikiem ogólnym dobrym. Od 1 marca 1999 r. do 20 lipca 2001 r. była zatrudniona w Państwowym Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych - Oddział (...) - na stanowisku specjalisty. Od 1 sierpnia 2001 r. do 24 września 2001 r. była zatrudniona na stanowisku referendarza w Sądzie Rejonowym w W. Z dniem 25 września 2001 r. została mianowana asesorem sądowym w Sądzie Rejonowym w L. Początkowo orzekała w wydziale karnym a następnie w wydziale rodzinnym i nieletnich. Postanowieniem Prezydenta RP z 25 października 2004 r. została powołana do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Rejonowego w L. Orzeka w III Wydziale Rodzinnym i Nieletnich. Z dniem 1 października 2015 r. powierzono Jej pełnienie funkcji Przewodniczącej III Wydziału Rodzinnego i Nieletnich.

Praca i kwalifikacje zawodowe Pani A. M. zostały ocenione przez sędziego wizytatora jako pozytywne.

12. Pani A. M. urodziła się w 1974 r. w W. W 1998 r. ukończyła wyższe studia prawnicze na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu (...), uzyskując tytuł magistra z wynikiem dobrym. Po odbyciu aplikacji sądowej, złożyła w kwietniu

2001 r. egzamin sędziowski z wynikiem dobrym. Z dniem 5 lipca 2001 r. została mianowana asesorem sądowym w Sądzie Rejonowym w L.. Orzekała w IV Wydziale Pracy. Postanowieniem Prezydenta RP z 17 sierpnia 2004 r. została powołana do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Rejonowego w L. Orzekała w IV Wydziale Pracy a od 25 lutego 2013 r. do 16 kwietnia 2013 r. dodatkowo w III Wydziale Rodzinnym i Nieletnich. Od 15 marca 2006 r. do 31 grudnia 2006 r. pełniła obowiązki Przewodniczącej IV Wydziału Pracy a od 1 stycznia 2007 r. funkcję Przewodniczącej tego wydziału. Od 2005 r. orzeka w ramach jednorazowych delegacji w Sądzie Okręgowym w L. Ponadto, od 1 stycznia 2016 r. do 30 czerwca 2016 r. była delegowana do orzekania w tym Sądzie.

Praca i kwalifikacje zawodowe Pani A. M. zostały ocenione przez sędziego wizytatora pozytywnie.

13. Pani M. Z. urodziła się w 1978 r. w L.. W 2002 r. ukończyła wyższe studia prawnicze na Wydziale Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu (...), uzyskując tytuł magistra z wynikiem bardzo dobrym. Po odbyciu aplikacji sądowej złożyła we wrześniu 2005 r. egzamin sędziowski z łączną oceną bardzo dobrą. Od 1 października 2005 r. do 28 lutego 2006 r. była zatrudniona na stanowisku referenta prawnego w Kancelarii Adwokackiej adw. Z. K. w L. Od 1 marca 2006 r. do 16 maja 2007 r. była zatrudniona na stanowisku asystenta sędziego w Sądzie Okręgowym w L. Z dniem 17 maja 2007 r. została mianowana asesorem sądowym Sądzie Rejonowym w G. Postanowieniem Prezydenta RP z 16 lipca 2009 r. została powołana do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Rejonowego w G.. Z dniem 1 września 2010 r. została przeniesiona na stanowisko sędziego Sądu Rejonowego w L. Orzekała w VII Wydziale Cywilnym. Natomiast z dniem 4 marca 2013 r. została przeniesiona do pełnienia czynności sędziowskich w I Wydziale Cywilnym. Od 2015 r. orzeka w ramach jednorazowych delegacji do pełnienia obowiązków sędziego w Sądzie Okręgowym w L.

Praca i kwalifikacje zawodowe Pani M. Z. zostały ocenione pozytywnie przez sędziego wizytatora.

Krajowa Rada Sądownictwa podkreśliła, że pomimo wysokich kwalifikacji zawodowych, osoby te - w niniejszej procedurze nominacyjnej - nie uzyskały tak dużego poparcia Rady, jak: Pani A. B., Pani A. J., Pani A. K., Pani S. K. i Pani J. T..

Niniejsza procedura konkursowa obejmuje pięć wolnych stanowisk sędziowskich i Rada mogła dokonać wyboru jedynie pięciu osób.

W ocenie Krajowej Rady Sądownictwa Pani A. B., Pani A. J., Pani A. K., Pani S. K. i Pani J. T. są najlepszymi kandydatami w niniejszej procedurze nominacyjnej. Posiadają kwalifikacje merytoryczne oraz długoletnie doświadczenie zawodowe, a także wszechstronną, stale pogłębianą wiedzę prawniczą, którą umiejętnie wykorzystują w praktyce zawodowej, dające rękojmię należytego wykonywania obowiązków orzeczniczych na stanowisku sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym w L.

Krajowa Rada Sądownictwa wskazała, że wzięła również pod uwagę oceny uzyskane przez kandydatów na dyplomach ukończenia wyższych studiów prawniczych oraz z egzaminów zawodowych.

Oceny na dyplomach ukończenia wyższych studiów prawniczych oraz z egzaminów zawodowych zostały zaprezentowane wyżej. Jednakże w niniejszej procedurze konkursowej nie były kryterium decydującym o wyborze najlepszych kandydatów, wobec dorobku zawodowego i zdobytych kwalifikacji po złożeniu egzaminów zawodowych. Wszyscy uczestnicy postępowania posiadają odpowiednie doświadczenie zawodowe oraz otrzymali oceny kwalifikacyjne wskazujące, że spełniają wymogi formalne do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu okręgowego.

Krajowa Rada Sądownictwa uwzględniła także opinię Kolegium Sądu Apelacyjnego w (...) i ocenę Zgromadzenia Przedstawicieli Sędziów Apelacji (...). Kolegium Sądu Apelacyjnego w (...) na posiedzeniu 15 czerwca 2018 r. zaopiniowało pozytywnie wszystkich kandydatów biorących udział w niniejszej procedurze konkursowej.

Na posiedzeniu Zgromadzenia Przedstawicieli Sędziów Apelacji (...) 20 i 21 czerwca 2018 r. oddano na: Panią A. B. 51 głosów „za” i 23 głosy „przeciw”, przy 17 głosach „wstrzymujących się”, Panią A. B. 41 głosów „za” i 27 głosów „przeciw”, przy 21 głosach „wstrzymujących się”, Panią B. I. 28 głosów „za”, 37 głosów „przeciw” i 23 głosy „wstrzymujące się”, Panią A. J. 62 głosy „za” i 15 głosów „przeciw”, przy 14 głosach „wstrzymujących się”, Panią A. K. 60 głosów „za” i 17 głosów „przeciw”, PIZY 14 głosach „wstrzymujących się”, Panią S. K. 29 głosów

„za” i 30 głosów „przeciw”, przy 25 głosach „wstrzymujących się”, Pana Ł. K. 62 głosy „za” i 11 głosów „przeciw”, przy 16 głosach „wstrzymujących się”, Panią J. K. 19 głosów „za” i 49 głosów „przeciw”, przy 23 głosach „wstrzymujących się”, Panią M. S. 39 głosów „za” i 40 głosów „przeciw”, przy 13 głosach „wstrzymujących się”, Panią A. M. 38 głosów „za” i 32 głosy „przeciw”, przy 21 głosach „wstrzymujących się”, Panią A. M. 40 głosów „za” i 25 głosów „przeciw”, przy 23 głosach „wstrzymujących się”, Panią J. T. 27 głosów „za” i 53 głosy „przeciw”, przy 13 głosach „wstrzymujących się” oraz Panią M. Z. 38 głosów „za” i 27 głosów „przeciw”, przy 26 głosach „wstrzymujących się”.

W trakcie posiedzenia Krajowej Rady Sądownictwa w dniu 18 października 2018 r. na:

Panią A. B. nie oddano głosów „za” ani „przeciw”, przy 19 głosach „wstrzymujących się”, w rezultacie czego nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów,

Panią A. B. oddano 19 głosów „za”, przy braku głosów „przeciw” i „wstrzymujących się”, w rezultacie czego uzyskała wymaganą bezwzględną większość głosów,

Panią B. I. nie oddano głosów „za” ani „przeciw”, przy 19 głosach „wstrzymujących się”, w rezultacie czego nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów,

Panią A. J. oddano 19 głosów „za”, przy braku głosów „przeciw” i „wstrzymujących się”, w rezultacie czego uzyskała wymaganą bezwzględną większość głosów,

Panią A. K. oddano 19 głosów „za”, przy braku głosów „przeciw” i „wstrzymujących się”, w rezultacie czego uzyskała wymaganą bezwzględną większość głosów,

Panią S. K. oddano 19 głosów „za”, przy braku głosów „przeciw” i „wstrzymujących się”, w rezultacie czego uzyskała wymaganą bezwzględną większość głosów,

Pana Ł. K. nie oddano głosów „za” ani „przeciw”, przy 19 głosach „wstrzymujących się”, w rezultacie czego nie uzyskał wymaganej bezwzględnej większości głosów,

Panią J. K. oddano 2 głosy „za”, przy braku głosów „przeciw” i 17 głosach „wstrzymujących się”, w rezultacie czego nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów,

Panią M. L. nie oddano głosów „za” ani „przeciw”, przy 19 głosach „wstrzymujących się”, w rezultacie czego nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów,

Panią A. M. nie oddano głosów „za” ani „przeciw”, przy 19 głosach „wstrzymujących się”, w rezultacie czego nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów,

Panią A. M. nie oddano głosów „za” ani „przeciw”, przy 19 głosach „wstrzymujących się”, w rezultacie czego nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów,

Panią J. T. oddano 19 głosów „za”, przy braku głosów „przeciw” i „wstrzymujących się”, w rezultacie czego uzyskała wymaganą bezwzględną większość głosów,

Panią M. Z. nie oddano głosów „za” ani „przeciw”, przy 19 głosach „wstrzymujących się”, w rezultacie czego nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów.

Krajowa Rada Sądownictwa wskazała, że o przedstawieniu Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej Pani A. B., Pani A. J., Pani A. K., Pani S. K. i Pani J. T. zadecydował całokształt okoliczności sprawy, a w szczególności duże doświadczenie zawodowe, zdobyte przez kandydatki podczas długoletniej pracy orzeczniczej, zarówno w sądzie rejonowym, jak i podczas orzekania w ramach delegacji w sądzie okręgowym, bardzo dobre, dobre i pozytywne oceny kwalifikacyjne i opinie służbowe oraz poparcie Kolegium Sądu Apelacyjnego w (...). KRS podkreśliła, że procedura konkursowa dotyczyła tylko pięciu wolnych stanowisk sędziowskich, zatem Rada mogła dokonać wyboru tylko pięciu osób.

Powyższą uchwałę zaskarżył Ł. K. w części, tj. co do przedstawienia Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosku o powołanie SSR A. B., SSR A. J., SSR A. K., SSR S. K. i SSR M. T. oraz co do nie przedstawienia Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosku o powołanie skarżącego SSR Ł. K. do pełnienia urzędu sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym w L.

Na podstawie art. 398³ § 1 pkt 1 k.p.c. w zw. z art. 44 ust. 3 ustawy o KRS zarzucił mające istotny wpływ na wynik sprawy naruszenie przepisów postępowania a to:

1) nieważność postępowania, wynikającą z rozpoznania wniosku o powołanie do pełnienia urzędu sędziego sądu okręgowego przez Krajową Radę Sądownictwa w składzie wyłonionym w sposób naruszający przepis art. 187 ust. 1 pkt 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i obejmującym funkcję mimo braku upływu kadencji poprzednich członków Krajowej Rady Sądownictwa, a zatem w sprzeczności z art. 187 ust. 4 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, a w konsekwencji podjęcie uchwały z naruszeniem art. 21 ust 1 ustawy o KRS,

2) naruszenie art. 42 ust. 1 ustawy o KRS w zw. z art. 328 § 2 k.p.c., poprzez brak wyjaśnienia w uzasadnieniu zaskarżonej uchwały przyczyn rozstrzygnięcia o nieprzedstawieniu niektórych kandydatur, w tym kandydatury skarżącego, wniosku o powołanie do pełnienia urzędu sędziego sądu okresowego, z poprzestaniem na odwołaniu się do bliżej nieokreślonego, całokształtu okoliczności.

Wskazując na powyższe zarzuty, na podstawie art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. i § 2 k.p.c. w zw. z art. 44 ust. 3 ustawy o KRS skarżący wniósł o przyjęcie odwołania do rozpoznania oraz uchylenie zaskarżonej uchwały w zaskarżonej części i przekazanie sprawy Krajowej Radzie Sądownictwa do ponownego rozpoznania.

W uzasadnieniu skarżący wskazał, że zaskarżona uchwała jedynie pozornie wyjaśnia kwestie przyczyn rozstrzygnięcia podjętego przez Krajową Radę Sądownictwa w sprawie wyboru kandydatów na Sędziów Sądu Okręgowego w L.. W ocenie skarżącego analiza *meritum* uzasadnienia uchwały nie pozwala w istocie na rozszyfrowanie zastosowanych przez Krajową Radę Sądownictwa kryteriów doboru kandydatów co do których przedstawiono wniosek o powołanie do pełnienia urzędu sędziego. Jako pierwszorzędną podstawę doboru wskazano oceny kwalifikacyjne, wskazując, że wybrani kandydaci otrzymali oceny bardzo dobre, dobre i pozytywne. W żaden jednak sposób nie wyjaśniono przyczyn dla których takie oceny w stosunku do wybranych kandydatów są kryterium decydującym a w przypadku kandydatur, co do których nie przedstawiono wniosku o powołanie na urząd sędziego, tożsame oceny (bardzo dobre i pozytywne) nie są wystarczające. W konsekwencji, że w oparciu o to samo kryterium (ocena kwalifikacyjna) i spośród

grona kandydatów, którzy uzyskali tę samą ocenę (pozytywną, dobrą lub bardzo dobrą) tylko niektórzy okazali się właściwi do przedstawienia wobec nich wniosku o powołanie do urzędu sędziego.

Skarżący podniósł, że zastosowane kryterium doświadczenia zawodowego, w jego ocenie, również nie pozwala na obronę wyrażonej w zaskarżonej uchwale decyzji, skoro spośród zgłoszonych kandydatur 4 kandydatów, co do których nie przedstawiono wniosku o powołanie do urzędu sędziego, a to SSR B. I. (mianowana asesorem sądowym w dniu 10 kwietnia 2000 r.), SSR J. K. (mianowana asesorem sądowym w dniu 5 lipca 2001 r.), SSR A. M. (mianowana asesorem sądowym w dniu 25 września 2001 r.), SSR A. M. (mianowana asesorem sądowym w dniu 5 lipca 2001 r.) posiadają dłuższe doświadczenie orzecznicze niż kandydaci, co do których przedstawiono wnioski o powołanie do pełnienia urzędu sędziego a to SSR A. B. (mianowana asesorem sądowym w dniu 1 sierpnia 2002 r.), SSR A. K. (mianowana asesorem sądowym w dniu 17 maja 2007 r.), SSR E. K. (mianowana asesorem sądowym w dniu 7 marca 2005 r.) i SSR M. T. (mianowana asesorem sądowym w dniu 26 kwietnia 2004 r.). W uzasadnieniu zaskarżonej uchwały nie wyjaśniono, z jakich przyczyn osoby o krótszym doświadczeniu orzeczniczym okazały się dysponować lepszym doświadczeniem zawodowym. Kryterium tym nie mogło być orzekanie w ramach delegacji do sądu wyższego rzędu, gdyż wszyscy zgłoszeni kandydaci legitymują się tego typu doświadczeniem.

W ocenie skarżącego wskazane kryterium opinii przełożonych nie daje wyjaśnienia decyzji zawartej w zaskarżonej uchwale, skoro opinie takie nie zostały uwzględnione przy prezentacji kandydatów. W pkt III ppkt 1 uzasadnienia zaskarżonej uchwały wskazano również - jako kryterium wyboru kandydatów oceny ze studiów i egzaminu sędziowskiego. Niemniej kryterium to zostało ostatecznie zdeprecjonowane w pkt III ppkt 4 uzasadniania zaskarżonej uchwały, a zatem nie sposób przyjąć że odesłanie do niego mogłoby wyjaśniać przyczyny podjętej decyzji.

W dalszej kolejności skarżący podniósł, że kryterium doboru kandydatów miało stanowić uzyskane poparcie środowiska sędziowskiego. Tymczasem analiza wyników głosowania Zgromadzenia Przedstawicieli Sędziów Apelacji (...) wskazuje, że również w tym wypadku kandydaci, co do których przedstawiono wnioski o

powołanie do pełnienia urzędu sędziego nie uzyskali najwyższego poparcia (ocenianego w proporcji głosów za do głosów przeciw), skoro SSR A. J. uzyskała wynik 2 (62 głosy za i 15 głosów przeciw), SSR A. K. uzyskała wynik 3 (60 głosy za i 17 głosów przeciw), SSR A. B. uzyskała wynik 5 (41 głosy za i 27 głosów przeciw), SSR E. K. uzyskała wynik 10 przy przewadze głosów przeciwnych (29 głosy za i 30 głosów przeciw), SSR M. T. uzyskała wynik 12 przy znacznej przewadze głosów negatywnych (27 głosy za i 53 głosów przeciw).

Wobec powyższego skarżący stwierdził, że w tym stanie rzeczy uzasadnionym jest stwierdzenie, że żadne z uwzględnionych przez Krajową Radę Sądownictwa kryteriów analizowanych oddzielnie nie usprawiedliwia dokonanego przez nią w zaskarżonej uchwale wyboru. W konsekwencji, w ocenie skarżącego, kryteria te również rozpatrywane łącznie, nie dają fundamentu dla podjętej decyzji. Prowadzi to do wniosku, że zaskarżona uchwała została oparta na innych jeszcze kryteriach, które jednak nie zostały w jej uzasadnieniu przytoczone ani wyjaśnione. W żaden natomiast sposób nie wyjaśniono przyczyn, dla których Krajowa Rada Sądownictwa zdecydowała o nieprzedstawieniu w odniesieniu do żadnej z pozostałych kandydatur wniosku o powołanie do pełnienia urzędu sędziego. Poprzestano tu bowiem jedynie na wskazaniu faktu dokonania wyboru pozytywnego.

Na marginesie skarżący zauważył, że treść zaskarżonej uchwały w pełni odpowiada rekomendacjom przedstawionym przez zespół powołany w trybie 31 ustawy o KRS, przy czym nie można pominąć, że - wbrew wymogom stawianym przepisem art. 35 ust. 2 ustawy o KRS - pominął on całkowicie podstawowe kryterium, którym winien się kierować, a mianowicie ocenę kwalifikacyjną kandydatów. W uzasadnieniu stanowiska zespołu *expressis verbis* stwierdzono bowiem, że oceny te nie są (w jego ocenie) miarodajne. Jakkolwiek w uzasadnieniu zaskarżonej uchwały w żaden sposób nie odwołano się do stanowiska zespołu, w szczególności nie uznano go za decydujące, niemniej nie sposób pominąć, że - analogicznie jak w przypadku decyzji zespołu - również Krajowa Rada Sądownictwa podejmując zaskarżoną uchwałę, kierowała się bliżej niesprecyzowanym i ostatecznie niewyjaśnionym „całokształtem okoliczności”.

W tych warunkach, w ocenie skarżącego, uzasadnienie zaskarżonej uchwały nie pozwala na określenia podstaw jej podjęcia, w tym przyczyn doboru kandydatów, co do których podjęto decyzję o przedstawieniu wniosku o powołanie do urzędu sędziego. Przytoczone w uchwale kryteria, jakkolwiek dają się wyodrębnić, to jednak w konfrontacji z uzyskaną przez poszczególnych kandydatów oceną kwalifikacyjną, posiadanym doświadczeniem zawodowym czy wynikiem uzyskanym przez Kolegium Sądu Apelacyjnego i Zgromadzeniem Sędziów Apelacji (...), nie dają się obronić.

W odpowiedzi na powyższe KRS wniosła o oddalenie odwołania. Odnosząc się do zarzutów dotyczących konstrukcji uzasadnienia zaskarżonej uchwały, KRS stwierdził, że zarzut naruszenia art. 328 § 2 k.p.c. jest nieadekwatny. Wbrew zawartej w tym zarzucie sugestii odwołującego się, postępowanie w przedmiocie powołania do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego nie jest i nigdy nie było „postępowaniem sądowym w sprawach ze stosunków z zakresu prawa cywilnego, rodzinnego i opiekuńczego oraz prawa pracy, jak również w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych” (zob. art. 1 k.p.c.), a żaden przepis ustawy o KRS nie upoważnia twierdzenia o stosowaniu przepisów k.p.c. w postępowaniu przed Radą.

Co do *meritum*, Krajowa Rada Sądownictwa stwierdziła, że uzasadnienie zaskarżonej uchwały zostało sporządzone zgodnie z art. 42 ust. 1 ustawy o KRS. Odwołujący się skonstruował ten zarzut wychodząc z błędnego założenia, że Rada dokonuje wyboru jednego z szeregu ustawowych kryteriów i według niego dzieli zgłoszenia na rekomendowane i nierekomendowane do nominacji sędziowskiej. Tymczasem, jak przyjął Sąd Najwyższy, w art. 33 ust. 1 ustawy o KRS „sformułowana została podstawowa zasada prowadzenia postępowania we wszystkich rodzajach spraw indywidualnych należących do kompetencji Rady obowiązek wszechstronnego rozważenia sprawy na podstawie udostępnionej dokumentacji oraz wyjaśnień uczestników postępowania lub innych osób, jeżeli zostały złożone. Kreuje to obowiązek uwzględnienia przez Radę całości zgromadzonej dokumentacji, w tym stanowisk, ocen i opinii wszystkich upoważnionych do tego organów, jednakże bez konieczności szczegółowego odnoszenia się do każdego z tych dowodów w przypadku wielości kandydatów wymagane jest dokładne omówienie walorów kandydatów wybranych przez Radę,

a co do pozostałych dopuszcza się przedstawienie oceny ogólnej, sprowadzającej się do stwierdzenia, że pozostali kandydaci nie spełnili stawianych wymogów w takim stopniu, jak wybrany kandydat (zob. wyrok Sądu Najwyższego z 4 grudnia 2014 r., III KRS 65/14). Krajowa Rada Sądownictwa nie ma obowiązku konstruowania uzasadnienia w sposób wskazany przez odwołującego się, skoro uzasadnienie uchwały wskazuje, iż o wyborze kandydata zadecydowała całościowa ocena wynikająca z łącznego zastosowania przyjętych kryteriów (zob. wyrok Sądu Najwyższego z 5 września 2013 r., KRS 212/13).

Krajowa Rada Sądownictwa podtrzymała stanowisko wyrażone w uzasadnieniu zaskarżonej uchwały. W ocenie Rady w analizowanym odwołaniu nie wykazano, by w przedmiotowym postępowaniu konkursowym dopuściła się ona naruszenia prawa. Uchwała, od której zostało wniesione odwołanie, zapadła w ramach przysługujących Krajowej Radzie Sądownictwa ustawowych kompetencji, na podstawie prawidłowo poczynionych ustaleń faktycznych i przy zastosowaniu wskazanych wyżej przepisów, a złożone odwołanie stanowi jedynie bezzasadną polemikę z przyjętą przez Radę oceną przydatności poszczególnych kandydatów biorących udział w tym postępowaniu.

Z tych przyczyn, Krajowa Rada Sądownictwa wnosi o oddalenie odwołania, jako opartego na chybionych zarzutach.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie rozważań wskazać należy, iż wyrokiem z dnia 25 marca 2019 r., sygn. akt K 12/18 Trybunał Konstytucyjny orzekł, że art. 9a ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz.U. z 2019 r., poz. 84) jest zgodny z art. 187 ust. 1 pkt 2 i ust. 4 w związku z art. 2, art. 10 ust. 1 i art. 173 oraz z art. 186 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Wobec powyższego zarzut naruszenia art. 187 ust. 1 pkt 2 i ust. 4 Konstytucji poprzez wydanie uchwały przez organ, który został powołany niezgodnie z Konstytucją, okazał się niezasadny. W uzasadnieniu Trybunał wskazał, że podziela pogląd wyrażony w uzasadnieniu wyroku o sygnaturze K 05/17, zgodnie z którym art. 187 ust. 1 pkt 2 Konstytucji stanowi jedynie, że osoby te są wybierane spośród sędziów. Ustrojodawca nie wskazał jednak, kto ma wybierać tych sędziów. Zatem z Konstytucji wynika, kto może być

wybrany członkiem KRS, ale nie jest określone, jak wybierać sędziów członków KRS do tej Rady. Te kwestie zostały przekazane do uregulowania w ustawie. Nic nie stoi na przeszkodzie, aby sędziów do KRS wybierali sędziowie. Jednak nie można się zgodzić z twierdzeniem, że piastunem czynnego prawa wyborczego muszą być wyłącznie gremia sędziowskie. O ile art. 187 ust. 1 pkt 3 Konstytucji wyraźnie wskazuje, że do KRS posłowie wybierani są przez Sejm, a senatorowie przez Senat, o tyle w stosunku do sędziów - członków KRS nie ma w tym zakresie żadnych wytycznych konstytucyjnych. To znaczy, że Konstytucja nie przesądza tego, kto może wybierać w skład KRS sędziów. Z tego względu należy stwierdzić, że w granicach swobody ustawodawczej kwestia ta może być w różny sposób uregulowana. Skoro ustrojodawca w art. 187 ust. 1 pkt 1 i 3 Konstytucji wskazuje dokładnie, komu przysługuje czynne prawo do wyboru członków KRS to fakt, iż nie robi tego w odniesieniu do przedstawicieli sądów pozwala stwierdzić, że nie uregulował tej kwestii świadomie i oddał ją w ręce ustawodawcy. Jakkolwiek zatem KRS jest oczywiście organem konstytucyjnym, to lakoniczność regulacji konstytucyjnej, która się do niej odnosi wskazuje, że ustrojodawca zasadnicze kwestie związane z jej funkcjonowaniem przekazał do regulacji ustawowej pozostawiając w tekście Konstytucji jedynie pewien minimalny standard konstytucyjności KRS. Fakt bycia reprezentacją środowiska sędziowskiego wynika jednak nie ze sposobu wyboru członków KRS, ale z tego, że z dużą przewagą wybierani są do jej składu sędziowie, co jest objęte gwarancją konstytucyjną. Trybunał uznał więc art. 9a ustawy o KRS za zgodny z art. 187 ust. 1 pkt 2 i ust. 4 w zw. z art. 2, art. 10 ust. 1 i art. 173 Konstytucji RP oraz z art. 186 ust. 1 Konstytucji RP.

W dalszej kolejności wskazać należy, iż niedopuszczalnym jest badanie w indywidualnej sprawie legalności sposobu obsadzenia organu wydającego rozstrzygnięcie. Podkreślić należy, że w państwie prawa niedopuszczalnym jest, by składy orzekające w poszczególnych sprawach samodzielnie oceniały, czy przyjmują legalne istnienie danego organu, czy też nie, zwłaszcza jeżeli chodzi o ustrojowe ukształtowanie konstytucyjnego organu. Nietrudno wyobrazić sobie konsekwencje zróżnicowania tej oceny w poszczególnych sprawach. Takie podejście rodzi niebezpieczeństwo istotnego i realnego naruszenia podstawowych

zasad, takich jak zasada pewności i zasada zaufania do organów państwa (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 marca 2019 r., I NO 7/19, niepubl.). Wobec powyższego nie ulega wątpliwości, że nieprawidłowy skład Krajowej Rady Sądownictwa, której decyzja jest przedmiotem niniejszego postępowania, nie może stanowić zarzutu w toku postępowania sądowego przed Sądem Najwyższym w sprawie uchwały Krajowej Rady Sądownictwa w przedmiocie przedstawienia Prezydentowi RP określonych kandydatów w ramach procedury nominacyjnej na urząd sędziego sądu powszechnego.

Zgodnie z treścią art. 44 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy o KRS, uczestnik postępowania może odwołać się do Sądu Najwyższego z powodu sprzeczności uchwały Rady z prawem, o ile przepisy odrębne nie stanowią inaczej. Z przytoczonego przepisu wynika prawo zaskarżania uchwał Rady podejmowanych w sprawach należących do jej kompetencji, w tym w sprawach wymienionych w art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy o KRS, tj. rozpatrzenie i ocenę kandydatów do pełnienia urzędu na stanowiskach sędziów Sądu Najwyższego oraz stanowiskach sędziowskich w sądach powszechnych, sądach administracyjnych i sądach wojskowych oraz na stanowiskach asesorów sądowych w sądach administracyjnych. Stosownie do art. 44 ust. 3 ustawy o KRS, do postępowania przed Sądem Najwyższym w sprawach z odwołań od uchwał Rady stosuje się przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o skardze kasacyjnej, z wyłączeniem stosowania przepisu art. 871 k.p.c., ustanawiającym przymus adwokacko - radcowski w występowaniu przed Sądem Najwyższym. Odesłanie do przepisów Kodeksu postępowania cywilnego o skardze kasacyjnej implikuje sposób wyznaczenia granic rozpoznania przez Sąd Najwyższy sprawy zainicjowanej odwołaniem uczestnika postępowania. Stosownie do art. 398¹³ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy rozpoznaje bowiem skargę kasacyjną w granicach zaskarżenia oraz w granicach podstaw, a z urzędu bierze pod rozwagę tylko nieważność postępowania.

W świetle art. 44 ust. 1 ustawy o KRS, kognicja Sądu Najwyższego w sprawach z odwołań od uchwał Krajowej Rady Sądownictwa dotyczących obsady stanowisk sędziowskich obejmuje wyłącznie badanie, czy uchwała nie pozostaje w sprzeczności z prawem, a zatem Sąd Najwyższy nie ma kompetencji do

merytorycznego rozpatrywania kwalifikacji kandydatów na stanowisko sędziowskie, ani decydowania o tym, który z nich powinien zostać przedstawiony Prezydentowi RP z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu sędziego, na co wielokrotnie zwracano już uwagę w orzecznictwie Sądu Najwyższego. Przedmiot postępowania w kwestii oceny kandydata i przedstawienia wniosku o jego powołanie na stanowisko sędziego ma charakter sprawy w rozumieniu art. 45 ust. 1 Konstytucji, a zatem winna ona podlegać kontroli sądowej w zakresie właściwym tego rodzaju sprawom, tj. pod kątem legalności i przestrzegania stosownych procedur prawnych. Merytoryczna ingerencja Sądu Najwyższego w rozstrzygnięcia Rady jest niedopuszczalna, gdyż wkraczałaby w sferę szczególnego władztwa Krajowej Rady Sądownictwa, wynikającego z norm konstytucyjnych. Jednakże kontrola sądowa przestrzegania praw obywateli, w przedmiotowej sprawie wynikających z art. 60 Konstytucji, tj. prawa równego dostępu do służby publicznej, a zatem w sprawach prowadzenia naboru na podstawie przejrzystych kryteriów selekcji kandydatów i obsadzania poszczególnych stanowisk w służbie publicznej, jest w myśl art. 45 ust. 1 Konstytucji, konieczna. Kognicja Sądu Najwyższego w zakresie kontroli nad postępowaniem dotyczącym przedstawienia Prezydentowi RP wniosku o powołanie na stanowisko sędziego, obejmuje w szczególności badanie, czy Krajowa Rada Sądownictwa przestrzegała w danym postępowaniu jednolitych kryteriów oceny kandydatów oraz procedur postępowania związanych z tą oceną i przedstawieniem wniosku Prezydentowi. Analiza tego, czy uchwała nie pozostaje w sprzeczności z prawem, obejmuje również, kontrolę przestrzegania przez Radę innych wymagań prawnych, w tym np. ustawowych warunków powoływania na stanowisko sędziego, sprecyzowanych w ustawie Prawo o ustroju sądów powszechnych, czy też w ustawie Prawo o ustroju sądów administracyjnych oraz ogólnych reguł proceduralnych wynikających z ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa.

Przedmiotem ochrony wynikającej z art. 60 Konstytucji RP jest przede wszystkim formalny aspekt dostępu do służby, a więc związany z przestrzeganiem jednolitych kryteriów i procedur postępowania, a nie sama ocena kwalifikacji, czy też wiarygodności danej osoby z punktu widzenia kryteriów stosowanych w ramach tego postępowania. Z tego względu sądowa kontrola dokonywana przez pryzmat wymienionego przepisu nie stwarza podstaw do wkraczania w zakres kompetencji

Krajowej Rady Sądownictwa, ponieważ mogłoby to oznaczać naruszenie konstytucyjnych uprawnień i kompetencji Rady wynikających z art. 179 Konstytucji RP. Ochrona sądowa udzielana kandydatowi na określone stanowisko sędziowskie, dokonywana przy uwzględnieniu art. 60 Konstytucji RP, powinna zatem obejmować kontrolę postępowania przed Radą pod względem jego zgodności z prawem, a więc musi być ograniczona do oceny zgodności z prawem zastosowanej *in casu* procedury oceny kandydatury bądź kandydatur i w efekcie przedstawienia Prezydentowi RP wniosku o powołanie lub odmowy objęcia danego kandydata takim wnioskiem. Artykuł 32 ust. 1 Konstytucji RP statuuje zasadę równości wszystkich wobec prawa i równości traktowania wszystkich przez władze publiczne oraz zakazuje dyskryminacji w życiu politycznym, społecznym lub gospodarczym z jakiegokolwiek przyczyny. Dlatego kontrola sądowa postępowania przed Radą w zakresie jej zgodności z tym przepisem powinna sprowadzać się do oceny, czy wszyscy kandydaci uczestniczący w procedurze konkursowej byli traktowani jednakowo oraz czy żaden z nich nie był w jakikolwiek sposób dyskryminowany. Poddanie kontroli sądowej wyników postępowania przed Krajową Radą Sądownictwa w takiej indywidualnej sprawie nie może natomiast oznaczać, że sąd uczestniczyłby w decydowaniu o obsadzie określonego stanowiska sędziowskiego (uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 22 listopada 2013 r., III KRS 226/13, LEX nr 1555610).

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania i wyznaczone przez ustawodawcę granice rozpoznania przez Sąd Najwyższy odwołań od uchwał Krajowej Rady Sądownictwa, niewątpliwie należy poddać analizie zgłoszone w niniejszym postępowaniu zarzuty odwołującego się.

Krajowa Rada Sądownictwa w zaskarżonej uchwale zdecydowała się przedstawiać Prezydentowi RP wniosek o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Okręgowego w L. 5 osób na 5 wolnych stanowisk, oraz nie przedstawiać żadnego z pozostałych 8 kandydatów, w tym Ł. K. Na takie rozstrzygnięcie Rady odnośnie zgłoszenia skarżącego wpływ miał całokształt okoliczności przedstawionych w uzasadnieniu uchwały. Z powyższym rozstrzygnięciem nie zgodził się skarżący, zarzucając naruszenie: 398³ § 1 pkt 1 k.p.c. w zw. z art. 44 ust. 3 ustawy o KRS mające istotny wpływ na wynik sprawy

naruszenie przepisów postępowania, tj. naruszenie art. 42 ust. 1 ustawy o KRS w zw. z art. 328 § 2 k.p.c., poprzez brak wyjaśnienia w uzasadnieniu zaskarżonej uchwały przyczyn rozstrzygnięcia o nieprzedstawieniu niektórych kandydatur, w tym kandydatury skarżącego, wniosku o powołanie do pełnienia urzędu sędziego sądu okresowego, z poprzestaniem na odwołaniu się do bliżej nieokreślonego, całokształtu okoliczności.

Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że zaskarżona uchwała, a w szczególności jej uzasadnienie, spełnia standardy dotyczące wyboru kandydatów na stanowisko sędziego sądu powszechnego. Sąd Najwyższy nie dostrzegł sprzeczności pomiędzy ustaleniami Krajowej Rady Sądownictwa zawartymi w uzasadnieniu zaskarżonej uchwały a zgromadzonym materiałem; uzasadnienie jest transparentne, zawiera szczegółowe charakterystyki kandydatów wraz z ich oceną, wskazanie kryteriów decydujących o wyborze kandydatów. Tym samym uzasadnienie spełnia swoją rolę, gdyż pozostali kandydaci, którzy nie zostali wybrani, są w stanie ustalić i zweryfikować, dlaczego nie zostali wybrani i z jakich przyczyn, w szczególności w oparciu o charakterystykę kandydatów wybranych.

Przechodząc do merytorycznej analizy podniesionych zarzutów w pierwszej kolejności należy odwołać się do art. 42 ust. 1 ustawy o KRS, zgodnie z którym uchwały Rady w sprawach indywidualnych wymagają uzasadnienia. Skarżący zaś zarzuca uchwale i jej uzasadnieniu brak dokonania oceny kandydatów na podstawie jednolitych kryteriów. Stosownie zaś do przytoczonego przepisu uchwały Rady wymagają uzasadnienia, omawiana natomiast norma nie zawiera wymaganej treści. W orzecznictwie Sądu Najwyższego podkreśla się, że pisemne motywy uchwały Rady nie muszą być powtórzeniem całego zgromadzonego w sprawie materiału. Z tego też względu sporządzając uzasadnienie, jak również oceniając je należy kierować się tzw. „zdrowym rozsądkiem”, mając na uwadze przede wszystkim funkcje i cele uzasadnienia. Mając na względzie prawną ochronę interesów uczestników postępowania przed Radą, należy przyjąć, że Krajowa Rada Sądownictwa nie ma obowiązku szczegółowego opisywania każdego z kandydatów do objęcia stanowiska sędziowskiego, wystarczające i wymagane jest bowiem dokładne przedstawienie zwycięzcy konkursu. Pozostali kandydaci znają własną sytuację, mogą zatem porównać ją z osiągnięciami kandydata wybranego przez

Radę i samodzielnie ocenić, czy niewybranie go przez Radę było uzasadnione (por. uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 27 sierpnia 2014 r., III KRS 38/14, LEX nr 1537560; Odnosnie uchwały, w której Rada zdecydowała się przedstawić Prezydentowi RP jedynie 4 kandydatury, gdzie wolnych było 67 stanowisk).

W przedmiotowej sprawie Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, iż Krajowa Rada Sądownictwa nie uchybiła standardom wyłaniania kandydatów na wolne stanowiska sędziowskie. Rada zamieściła w uzasadnieniu szczegółowe charakterystyki wszystkich kandydatów, w tym odwołującego się, a tym samym brak jest podstaw do przyjęcia, iż dokonała wnikliwej analizy każdej kandydatury. Z uzasadnienia uchwały wynika, jakimi kryteriami kierowała się Rada, podejmując decyzję o przedstawieniu wskazanych we wniosku kandydatów oraz nieprzedstawieniu pozostałych kandydatów do pełnienia urzędu sędziego w Sądzie Okręgowym w L. Nadto treść uchwały koreluje ze zgromadzonymi dokumentami w aktach osobowych skarżącego, nie pomijając istotnych szczegółów. Krajowa Rada Sądownictwa rozpatrując i oceniając kandydatury zgłoszone na wolne stanowiska sędziowskie w Sądzie Okręgowym w L., niewątpliwie dysponowała obszerną dokumentacją dotyczącą poszczególnych osób biorących udział w konkursie, co znalazło odzwierciedlenie w uzasadnieniu uchwały. Z uzasadnienia zaskarżonej uchwały wynika jednoznacznie, iż Rada uwzględniła w odniesieniu do wszystkich uczestników postępowania jednakowe okoliczności rzutujące na ocenę predyspozycji poszczególnych kandydatów do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Okręgowego w L., z treści uzasadnienia uchwały wynika, iż Rada kierowała się całokształtem okoliczności sprawy, a w szczególności dużym doświadczeniem zawodowym, zdobytym przez kandydatów podczas długoletniej pracy orzeczniczej, zarówno w sądzie rejonowym, jak i podczas orzekania w ramach delegacji w sądzie okręgowym, bardzo dobre, dobre i pozytywne oceny kwalifikacyjne i opinie służbowe oraz poparcie Kolegium Sądu Apelacyjnego w (...). Krajowa Rada Sądownictwa podkreśliła, że przedmiotowa procedura konkursowa dotyczy tylko pięciu wolnych stanowisk sędziowskich, zatem Rada mogła dokonać wyboru tylko pięciu osób.

Krajowa Rada Sądownictwa wskazała, że wybrani kandydaci posiadają kwalifikacje merytoryczne oraz długoletnie doświadczenie zawodowe, a także wszechstronną, stale pogłębianą wiedzę prawniczą, którą umiejętnie wykorzystują w praktyce zawodowej, dające rękojmię należytego wykonywania obowiązków orzeczniczych na stanowisku sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym w L.

Rada wyjaśniła, że wzięła również pod uwagę oceny uzyskane przez kandydatów na dyplomach ukończenia wyższych studiów prawniczych oraz z egzaminów zawodowych, które jednak w procedurze konkursowej nie były kryterium decydującym o wyborze najlepszych kandydatów, wobec dorobku zawodowego i zdobytych kwalifikacji po złożeniu egzaminów zawodowych. Wszyscy uczestnicy postępowania posiadają bowiem odpowiednie doświadczenie zawodowe oraz otrzymali oceny kwalifikacyjne wskazujące, że spełniają wymogi formalne do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu okręgowego.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy stwierdził brak podstaw do kwestionowania prawidłowości procedury nominacyjnej przed Krajową Radą Sądownictwa w związku z konkursem na 5 wolnych stanowisk sędziego Sądu Okręgowego w L. W ocenie Sądu Najwyższego Rada dokonała analizy całokształtu przedstawionych jej dokumentów, co w pełni zostało odzwierciedlone w uzasadnieniu zaskarżonej uchwały. Rada wskazała kryteria, jakimi się kierowała dokonując wyboru określonych kandydatów. Brak jest podstaw do kwestionowania, iż Rada nie dokonała wszechstronnego rozważenia wszystkich aspektów sprawy, całościowej i wszechstronnej oceny każdego z kandydatów, wynikającej z łącznego zastosowania właściwych kryteriów. Tym samym uznać należy, iż zaskarżona uchwała nie narusza art. 42 ust. 1 ustawy o KRS.

Reasumując, poczynione rozważania prowadzą do wniosku, że skarżący nie wykazał, iż zaskarżona uchwała jest sprzeczna z prawem, toteż Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. z art. 44 ust. 3 ustawy o KRS.

